

være at aflevere til samme Straffeanstalter, som hidtil.

vedtoges med 23 Stemmer mod 3.

4) Udvalgets Forslag: at Paragraphens 2det Punktum udgaer, og en ny Paragraph optages af følgende Indhold:

„Den Omflytning af de Forbrydere, der hidtil ere indkomne i et vist Tugthuus eller Forbedringshuus, som kan blive nødvendig, vil være afhængig af de nærmere Bestemmelser, som ad forfatningsmæssig Veie maatte blive tagne, naar det i § 1 nævnte Tidspunkt er indtruffet“.

vedtoges med 17 Stemmer mod 10.

5) Udkaftetets § 3 med de vedtagne Forandringer: Ved Fastsættelse af Tugthuus- eller Forbedringshuusarbeide bliver herefter i Dommen intet bestemt Straffested at nævne; imidlertid ville de, som ansees med fornævnte Strafsarbeide, indtil videre være at aflevere til samme Straffeanstalter, som hidtil.

vedtoges med 21 Stemmer mod 5.

Formanden: Jeg skal nu sætte under Afstemning, hvorvidt Sagen skal overgaae til tredie Behandling.

Dette blev eenstemmigt vedtaget med 27 Stemmer.

Formanden: Jeg maa bede erindret, at den 3die Behandling af Sagen beroer paa Afgjørelsen af Finantsloven.

Den næste Sag, der staaer til Foretagelse, er Forslag til Lov, der stadfæster den foreløbige Lov af 29de October 1849, angaaende Udskrivningen til Landfrigtstjenesten for 1850. Det er til anden Behandling, Sagen foretages, og der er intet Ændringsforslag fremkommet.

Justitsministeren: Der blev under Sagens første Behandling stillet en Forespørgsel til mig fra en æret Rigsdagsmand fra Njøbenhavn, hvorvidt det er blevet eller vil blive Gjenstand for nærmere Dverveielse og Foranstaltning, om de, som have gjort Tjeneste som Frivillige i Aaret 1848, kunne faae Godtgjørelse herfor i Henseende til deres Tjenestetid. Jeg skal tillade mig efter det Løfte, jeg da afgav, at svare den ærede Rigsdagsmand derhen, at efter den yderligere Conference, der har fundet Sted om denne Sag, har det ikke fra Regeringens Side været anseet hensigtsmæssigt

at fremkomme med noget Forslag om denne Sag. Der er allerede i Motiverne til Lovudkastet anført flere Grunde, som allerede dengang, da Loven udgik, afholdt Regeringen fra at optage nogen Bestemmelse i saa Henseende, og jeg skal tillade mig dertil at føie, med Hensyn til den Bemærkning, som den ærede Rigsdagsmand paaberaabte sig i Motiverne, nemlig, at der havde været fundet Betænkkelighed ved, ialfald uden nærmere Begrændsning, at lade den Tjeneste komme Vedkommende tilgode som 1 Aars fast Tjeneste — at netop den samme Vanfælgelighed endnu finder Sted, da der efter det Forhold, som var tilstede under Krigsførelsen i 1848, var et langt løsere Forhold, som jeg allerede tillod mig at bemærke sidst, mellem de Frivillige og Armeen. De Frivillige anfaae sig ikke bundne til nogen bestemt Tid; men de kom og gik, naar de vilde. Ogsaa vilde det nu have sine Vanfælgeligheder at oplyse, hvor lang Tid enhver Enkelt havde været tilstede, og af denne Grund i Forbindelse med de øvrige Aarsager, der findes anførte i Motiverne, har Regeringen ikke troet at burde fremkomme med noget Forslag i saa Henseende.

Blechingberg: Jeg kan naturligtvis ikke gaae nærmere ind paa de forskellige Tilfælde, som i denne Henseende kunne møde, men jeg kan ikke fravige den Anskuelse, at, ligesom disse Tilfælde vistnok maae have været i højeste Grad forskellige, saaledes have vistnok ogsaa Mange af dem, der deeltog i Felttoget 1848, deeltaget i det paa saadan Maade, at de kunne have et billigt Krav paa nogen Godtgjørelse i en eller anden Henseende. Jeg har, som jeg ved den tidligere Behandling bemærkede, været særtilt foranlediget til mit Spørgsmaal ved de Ord i Motiverne „ialfald uden nærmere bestemt Begrændsning“, der ligefrem synes at antyde, at der kan være saadanne Tilfælde, hvor Godtgjørelsen burde finde Sted, og at det ikkun kom an paa at finde den rette Grændse, at finde, hvad der burde være det Gjældende, for at bestemme, om dette eller hiint Individ, som havde været i et saadant Forhold, kunde have et retfærdigt eller billigt Krav derpaa eller ikke.